

Anđela Zdravković

DOKUMENT 9

Otvorena knjiga

Beograd, 2023.

Copyright © za ovo izdanje Otvorena knjiga

„A g. Darsi je osetio da ga nijedna žena nikada nije tako opčinila i postojala bi opasnost da se zaljubi u nju, da nije nižeg roda od njega.“

14. septembar - 10. oktobar 2021.

Osećanje koje je on u meni budio zbunjivalo je svaki atom mog bića. Ranije sam mislila da sam zaljubljena, da sam osetila i pravu ljubav i romantiku, a on je pobio sve te pogrešne izvedene zaključke i zaključak je mogao da bude samo jedan - prvi put sam se zaljubila. Mada sam od njega prvi put iskusila da se neko stvarno trudi i brine za mene, da me neko stvarno želi i vidi budućnost sa mnom, koliko god da smo mladi, iskusila sam i razna druga osećanja za koja nisam znala da dolaze u paketu sa ljubavlju. Strah da će se jednog jutra probuditi i neću ga više zanimati, da će naći nekog ko mu više odgovara, shvatiti da nisam dovoljno dobra za njega, ljubomoru, prisnost i nežnost, a ipak i strast i žudnju. Jako smo se čudno rastali i još uvek je tu okolnost teško objasniti. Bez svađa, teških reči i lupanja vratima, bez psihološkog rata koji sve osobe koje su se nekada imale jedan sa drugim vode. Uprkos tome, poznajem ga dovoljno da znam da živi u uverenju da ga mrzim. U uverenju da njegove tajne svuda raznosim i sve najlošije o njemu govorim, a to nikako ne bih mogla. Iz raznih osnovanih i neosnovanih razloga gajim prema njemu poštovanje veće nego prema bilo kome na svetu. To je delom jer me je video više nego bilo ko na svetu. Bez ijednog pogleda, on je umeo da me u potpunosti sagleda i vidi. Bio je upućen u svaki detalj moje ličnosti i umeo je da odveže svaki čvor kompleksnosti koji je postojao u meni. To ne bi bilo tako značajno da sam mu sama pokazala sve što o meni ima da se sazna, ali je on, protiv-

no mojim odupiranjima da ostanem misteriozna i daleka, posle par razgovora uspeo da shvati sve što sam predstavljala kao zagonetku. Nije mu bilo potrebno ni mesec dana, a znao je svaki moj sledeći korak, prvi put u životu, neko me je smatrao predvidljivom, što ni za koga drugog, nikako nisam bila. Način na koji me neko tako lako može do sitnica pročitati plašio me je koliko i fascinirao. Strašno je kada neko poznaje sve do tvojih najtanjih niti, a opet je velika čast i budi ogroman osećaj voljenosti. Budi i veliku zahvalnost prema toj osobi koja je utrošila ogromnu energiju da bi dobila potpuni uvid u sve delove osobe koja si. Inspirišuće je imati luksuz potpunog poznavanja. Inspirišuće je naći nekog kome dovoljno veruješ da mu dozvoliš da te toliko upozna. Inspirišuće je koliko poštovanja može izazivati neko ko više ne izaziva leptiriće zaljubljenosti. Sve u vezi sa njim toliko me je inspirisalo da sam morala neprestano da pišem. Pisala sam o njemu posle svakog susreta, kada ga ne bih videla danima, kada ne bih mogla da spavam ili kada bih ga se setila u gužvi i galami. Kada sam prekinula da pišem o njemu, nastavila sam da pišem o drugim ljubavima- o sebi, Dorćolu, Momi, raznima koji su posle došli - i tako je svaki moj stih, zbog navike da pišem o ljubavi koju osećam prema njemu, postao, i ostao, ljubavni. Sada se izražava kao nesposobnost da pišem o bilo čemu što nije, nekima izlizano, a meni najraznovrsnije i najdivnije osećanje za koje smo sposobni.

14. septembar

Osećam se pomalo pomeren
Znaš,
ti si me zadesio kao zemljotres
Ti si na vrhu Rihterove skale
Prirodna katastrofa

Sve su stene naprsle
Sav se sneg otopio
Sve su se vatre pogasile
Sve plime se povukle
Plime i oseke
Znaš,
nemam šta da kažem
što već nije rečeno
Između nas
ništa još nije ni počelo,
a već je sve završeno

Znaš,
ja sam jedan školski primer
grada duhova
Meni je sve prazno i srušeno
Do krova od temelja minirano
Meni je srce slabo
i lako bi stalo
kada bi znalo da više
te ne bi videlo

Koža mi te traži
vrhovi prstiju i ispucale usne
Bez tebe sam postala
zbog tebe
razdvojena k'o Crveno more
Bez tebe vulkani se gase
Bez tebe umire nebo
i okean se suši
Dani su beskrajni,
dosadni, sve duži

Pre niko me nije ni potresao
ni dodirnuo
a ti si me tako lako srušio
Bezobzirno puštaš
vreme da se kotrlja
Nedelji bez tebe ne daš
da brzo i lako prođe
Ipak, rat između nas je taj
u koji ne umem da pođem
U rat između nas
mogu da ponesem jedino
dušu željnu tebe
Pala
pobeđena u svakoj bici
slavim ponosno kao da sam
poslednja ostala da stojim

Znaš,
voleti je preveliki teret

Zvaću te
svake godine da ti javim
da postaje sve teže
Nasmejaću se
svakog avgusta za tebe
pomalo kroz suze,
mada ti nikada to
neću priznati

Ne tražim od tebe ništa
osim da svako malo
dopustiš da bez dileme
bez kajanja i gorčine
sebi u bradu izgovoriš
moje ime

I ja ću sebe zvati imenom tvojim
umorna od najtežeg posla na svetu; ljubavi

Posle svega,
nemam više šta da ti kažem
osim možda
par nedovršenih romana